

Datum: 03.09.2018

Medij: Dnevnik

Rubrika: Kultura

Autori: Redakcija

Теме: UJVIDEKI SZINHAZ / Novosadsko pozorište

Naslov: Šta je ljubav?

Napomena:

Površina: 220

Tiraž: 10000

Strana: 10

ПРЕГЛЕД ЧАСОПИСА: „НОВА МИСАО“

Шта је љубав?

Неколико дефиниција о љубави које ће бити одбачене, помиње Ален Бадју у прилогу објављеном у 33. броју часописа за савремену културу Војводине “Нова мисао” (Децембар 2017), под називом “Шта је љубав?”. О тим дефиницијама Бадју пише анализирајући следеће појмове, односно исказе, тврдње, тезе: Раздвајање; Услови постојања човечанства; Љубав као лек за парадокс; Љубав као сцена за двоје чини истину раздвојености и гарантује једно човечанство; Љубав и жеља; Јединство љубавне истине; Полни сукоб знања; и Женски положај и човечанство.

- Оно што је било речено о истинској реалности љубави - изван њене платонске инаугурације и пре психоаналитичког појмовног преврата, било је подређено уметности, а већина тога налази се у романескној прози. Овај спој љубави и романа је од суштинске важности и може се приметити да се жене не само истичу у овој уметности, већ обезбеђују одлучни импулс: Мадам Ла Фајет, Џејн Остин, Вирџинија Вулф, Кетрин Менсфилд, као и многе друге. И пре свега, у једанаестом веку, незамисливо за западњачке вар-

варе, дворска дама Мурасаки Шикибу пише “Причу о Генђију”, величанствен текст у којем је оно што је могуће речима описати о љубави распоређено управо у мушкој димензији фантазије - скреће, између осталог, пажњу Ален Бадју у овом тексту, уз који су објављене фотографије рада “Арте виво” Бреде Бебан.

Прича Итала Калвина “Авантура удате жене”, објављена у истом тематском блоку “Смисао и љубав” овог броја “Нове мисли”, као и Бадјуов текст, говори о (компликованој) љубави. Музе песника Хесиода навеле су и Николу Страјнића да напише есеј о њима у овом часопису, у којем су објављени и Мислописи Валтера Бењамина, у преводу Јовице Аћина.

- У којој мери интеракција између мишљења и изражавања може бити бурна и са исходима који утичу подједнако на домете мишљења и на форме исказивања које језик поприма у писању прилично увиђамо с Бењаминовим покушајем да своје кратке есеје модулише као *Денкбилдер* (мислописе, како сам превео немачки израз за *слике које мисле*, а чији сам мали избор овде

приредио за читаоце *Нове мисли*). У њима живот и искуство артикулишу такођећи нове фигуре мишљења и свакако друкчије поимање истине у свету и времену - напомиње Јовица Аћин, у белешци објављеној уз Бењаминове Мислописе.

У овом броју часописа објављено је сећање на Феликса Гатарија из пера Франка Берардија Бифоа, док о уметности перформанса пише Радмила Ђурица, а Свенка Савић о балету “Катарина Измаилова” Рудолфа Бручија. Ликовни уметник Игор Антић нуди осврт на бијенале под називом “О лепи дани” у белгијском граду Нови Луван, које има “амбиције да постави премисе једне нове естетике”, и треба да послужи “као платформа за дијалог о ‘нашем заједничком добру’, тачније свему оном што делимо међусобно али и са другим облицима живота на планети.” Објављени су и интервјуи са ликовним уметником Драгомиром Угреном, управником Новосадског позоришта / Ујвидеки синхаз које организује фестивал “Синерџи” Валентином Венцелом и песником Милошем Зупцем.

Н. П-ј.

